

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1955 til 31. marts 1956.

Forhandlingen genoptoges.

Karlskov Jensen: Når jeg har ønsket at tage ordet her ved finanslovsforslagets første behandling, er det for at rette en henstilling til den højtærede kirkeminister.

Der er i år på finanslovsforslaget overhovedet ikke medtaget førstebevillinger af tilskud til opførelse af nye kirker, mens der dog i fjor var medtaget tilskud til ialt 5 nye kirker til et samlet beløb af godt 283 000 kr. Jeg erkender naturligvis, at vor økonomiske stilling ikke er god, men jeg finder det dog ikke rimeligt, at man helt undlader at støtte de bestræbelser, der med meget betydelige økonomiske ofre fra befolkningens side udfoldes for at få opført nye kirker, hvor der er trang dertil, og hvor udviklingen iøvrigt gør det ønskeligt.

Der er således fra en menighed i Farre i Give sogn indsendt andragende om tilskud til opførelse af en ny kirke i Farre, men bevillingen er altså ikke med på finanslovsforslaget. Der er her af en lokal befolkning indsamlet og tilvejebragt et beløb på 100 000 kr., der i tilfælde af statsstøtte vil blive forøget til 123 000 kr., hvorfor man i andragendet har søgt statstilskud af tilsvarende størrelse, idet overslaget over kirkebyggeriet ligger på 246 000 kr. Der har allerede i gammel tid ligget en kirke her, og det er på ruinerne af den, kirken nu ønskes bygget påny. Kirkegården er indrettet og taget i brug. Tegningen af lokale bidrag er sket på det vilkår, at de tegnede beløb kan forlanges tilbagebetalt, såfremt kirken ikke er påbegyndt senest den 1. juli 1955. Da en del af de personer, der har tegnet beløb, enten er bortrejst fra egnen eller døde, således at det i sidstnævnte tilfælde er arvingerne, der disponerer, kan det anslås, at et beløb på ca. 20 000 kr. vil blive trukket tilbage, såfremt kirken ikke er kommet i gang inden fristens udløb eller snarlig påbegyndelse til den tid er stillet i udsigt.

Der er på grund af de lokale forhold og de meget lange afstande meget stor trang

for en kirke i Farre, og jeg vil derfor meget indtrængende henstille til den højtærede kirkeminister at søge en bevilling til Farre kirke medtaget på finansloven inden dens endelige udformning. Det kan udmærket være en første del af en flerårig bevilling, og byggetilladelsen kan om nødvendigt udskydes til næste år, blot vi får bevillingen med i år.

Endelig vil jeg gerne fremhæve, at jeg finder det principielt rigtigere med en mere jævn udvikling på dette område, således at der til afløsning af de bevillinger til nye kirker, der var medtaget sidste gang i fjor, i år medtages enkelte nye. Jeg håber på velvillig overvejelse heraf.

Lynnerup Nielsen: Der er et forhold, som jeg gerne vil fremdrage under denne finanslovdebat, og jeg vil adressere mine udtalelser til den højtærede økonomi- og arbejdsminister. Flere ærede medlemmer har under denne finanslovdebat rejst spørgsmålet om bevægeligheden på arbejdsmarkedet, og vi har også en arbejdsmarkedskommission, der nu og da tumler med dette problem, men i praksis går det knap så let. Det er, ligesom bevægeligheden stivner og der opstår vanskeligheder, så problemet ofte synes at være uløseligt. Det er, som om man ofte i praksis glemmer at udvise passende smidighed og hensyntagen. Jeg er vidende om, at det ofte er tilfældet, navnlig når det drejer sig om beskæftigelsesarbejder, der ofte ligger langt fra de henviste arbejderes bopæl. Disse arbejdere må benytte tog eller andre transportmidler, og deres arbejdsdag bliver ofte meget lang. Det er tit sådan, at der, fra de pågældende arbejdere møder op på banegården i den by, hvor de hører hjemme, og indtil de vender hjem igen, hengår 10—11 timer, men de får kun betaling for de egentlige arbejdstimer, hvis antal jo sædvanligvis er 8. Hertil kommer ofte det, at vejrliget kan drille og togene kan være forsinkede, så ikke engang de 8 timer bliver betalt fuldtud, fordi der er kvartning på arbejdspladsen, og det har ikke mindst været tilfældet i den regnfulde sommer, vi har haft i år. Det siger sig selv, at sådanne forhold skaber surhed og bitterhed på arbejdspladserne, og det bereder heller ikke vejen for den såkaldte bevægelighed på arbejdsmarkedet. Jeg henstiller derfor så indtræn-